

Sygn. akt IV Ka 674/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2015 r.

sprawy **S. K.**

syna S. i B. z domu K. (...) r. w W. za czyn z art. 207 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 2 czerwca 2015 r. sygnatura akt II K 1012/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 516, 60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 674/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu po rozpoznaniu sprawy S. K. oskarżonego o to, że:

w okresie od stycznia 2013r. do 8 kwietnia 2013r. w W. woj. (...) poprzez szarpanie, wyzywanie słowami wulgarnymi, uderzanie rękoma w twarz, kontrolowanie oraz grożenie pozbawieniem życia znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną M. K. przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 10 marca 2008r., sygn. akt II K 128/08 za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk na karę trzech lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 05.08.2010r. do 20.10.2011r., tj. o czyn z art. 207 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk;

oskarżonego S. K. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 207§1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności.

Zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżony zarzucając iż nie zgadza się z wyrokiem „w całości” i wniósł o uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Obszerny wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody ocenie pod kątem ich wiarygodności (k.2-7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.313-317 akt sądowych) nie budzi zastrzeżeń z punktu widzenia wspomnianych zasad i wskazań.

Wnioski, do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Trafnie wywodzi w szczególności sąd I instancji, że „... pomimo zmiany zeznań przez świadków, do jakiej doszło w toku procesu w przedmiotowej sprawie podczas pierwszego jej rozpoznania, ich pierwsze relacje, w szczególności M. K. uznać należało za wiarygodne”.

Szczegółowa, drobiazgowo wręcz analiza zeznań pokrzywdzonej M. K. (k.3-4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku k.314-315 akt sądowych) zasługuje na pełną aprobatę co dotyczy w szczególności wniosków sądu rejonowego, iż wymieniona pokrzywdzona starała się na rozprawie przy poprzednim rozpoznaniu sprawy złożyć zeznania obciążające oskarżonego w jak najmniejszym stopniu i kształtowała je tak, by korespondowały one z wyjaśnieniami oskarżonego i odmowy przyznania tymże, zmienionym w stosunku do relacji z postępowania przygotowawczego zeznaniom waloru wiarygodności.

Podobnie ocenić należy dalsze wywody sądu I instancji dotyczące oceny zeznań świadków I. B. i D. W. (k.5-6 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k. 316-317 akt sądowych) oraz świadka F. B. (k. 6 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, k.317 akt sądowych).

W pełni przekonujący oparty na relacjach świadka I. B. i funkcjonariusza Policji M. M. jest wywód wskazujący, że pokrzywdzona była zastraszona przez oskarżonego i wręcz panicznie się go bała.

Sąd odwoławczy w pełni podziela również zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocenę wyjaśnień oskarżonego i odmowę przyznania im waloru wiarygodności.

Kwalifikacja prawa przypisanego oskarżonemu czynu poparta wnikliwą analizą zachowań oskarżonego w kontekście przepisu art. 207§1 kk nie budzi zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest w ocenie sądu II instancji podstaw do uznania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności za rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4) kpk, wręcz przeciwnie w realiach przedmiotowej sprawy, przy uwzględnieniu drastyczności zachowań oskarżonego i skutku w postaci wspomnianego wyżej zastraszania pokrzywdzonej, uprzedniej karalności oskarżonego skutkującej odpowiedzialnością w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 kk kara ta jawi się jako wyważona, wręcz relatywnie łagodna.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (z uwagi na orzeczoną karę izolacyjną).